

PORT
PAYÉ
HELLAS

'Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 213 16 Σεπτεμβρίου 2007

'Ενταγμένη καί στρατευμένη ἀθεΐα

Φίλε ἄθεε, μαχητή ἄθεε, ὑποψιάζομαι, ἢ, ἀκριβέστερα, φοβᾶμαι, ὅτι λειτουργεῖς, μαντρωμένος, στή διαλεκτική τῶν πολιτικῶν-καί μόνο-σχημάτων τῆς ἐποχῆς μας. Ὅτι ἡ ἀθεΐα σου δέν εἶναι ἀπόσταγμα ὑπαρξιακῆς ἀνησυχίας καί λιπαρῆς μελέτης τῶν κορυφαίων προβληματισμῶν, πού θέτουν στή συνείδηση ἡ ἄρμονία τοῦ πολύπλοκου «σύμπαντος κόσμου», τό μυστήριο τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου καί ἡ ἐκδίπλωση τῆς πολυσύνθετης ἀνθρώπινης ἱστορίας. Ὁ μονοκόμματος, στεγνός-καί θά πρόσθετα στυγνός-ἀθεϊσμός σου δέν οἰκοδομεῖται σέ ἐπιστημονική πλατφόρμα. Μήτε εἶναι ἐκχειρίσμα γόνιμου στοχασμοῦ, πού ἀγωνιᾷ νά ἐγγίσει, ἔστω καί «ἄκρω δακτύλῳ», τήν «κεκρυμμένη» ἀλήθεια. Ἄλλωστε, ἂν σέ εἶχε συνεπάρει ἡ δίψα τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσης, θά διέκρινες, ἀπό τά πρῶτα βήματα τῆς σπουδῆς σου, ὅτι οἱ ἀνθρώπινες ἔρευνές μας δέν ὑπερβαίνουν-δέν μποροῦν νά ὑπερβοῦν-τά «περατά» «πέρατα» τοῦ φυσικοῦ κόσμου καί δέ δικαιοῦνται νά ἀπολυτοποιήσουν τή γόνιμη, ἀλλά σχετική καί σέ διαρκή ἐξέλιξη, ἐπιστημο-

νική εμπειρία μας. Ὁ ἀθεϊσμός-πού σέ μαγεύει καί σέ στρατεύει-ὕπαγορεύεται ἀπό δυνάμεις καί σχήματα, πού διακινούνται ἔξω καί μακριά ἀπό τό ἀνήσυχο ἐργαστήρι τῆς ἐπιστήμης. Γεννιέται, ἀνδρώνεται καί μάχεται στό γήπεδο, πού διαπλέκονται τά ἀθεράπευτα καί καταλυτικά παγκόσμια συμφέροντα καί μεθοδεύεται ἡ αἰχμαλωσία καί ἡ ἐκμετάλλευση τῆς ἀνυποψίαστης ἀνθρώπινης μάζας.

Τήν πραγματικότητα αὐτή τήν προδίδει, ἀλλά δέν τή συλλαμβάνει, στήν ἔκταση, στή μυστική τῆς διαπλοκή καί στήν καταλυτική τῆς ἐπίδραση, τό μονόχρωτο καί ἀνεδαφικό σύνθημα, πού ἐκπέμπεται, τούτη τήν ὥρα, ἀπό τά πολιτικά διευθυντήρια. Οἱ ἄνθρωποι, πού πιστεύουν στό Θεό καί μέ θέρμη καρδιάς προσφέρουν τήν ἀφοσίωσή τους καί τή λατρεία τους στό Πρόσωπο τῆς ὑπέριστης Ἀγάπης, σπρώχνονται στό δεξιό ἢ καί στό ἄκρο δεξιό πέταλο τῆς πολιτικῆς ἀντιπαράθεσης καί στιγματίζονται μέ τό βαρῦ φόγο τῆς καθυστέρησης. Οἱ ἀνθρώπινες μάζες, πού πείθονται καί τροχιοδρομοῦν τό λογισμό τους, τά ὄνειρά τους καί τό μόχθο τους στίς ράγες τῶν ἀριστερῶν πολιτικῶν κινήματων, ἀμείβονται μέ τό παράσημο τῆς «προοδευτικότητας» καί προβάλλονται, μέ ἀντικειμενική ἢ μέ πλαστή κρίση, ὡς ἄθεοι, ὡς ἄνθρωποι, πού ἔχουν ξεπεράσει τά «ταμπού» τοῦ παρελθόντος καί τρέχουν μέ αἰσιοδοξία καί ἄνεση στή λεωφόρο τῆς ἐλευθερίας καί τῆς προόδου.

Η πρώτη μου ἀντίδραση, φίλε ἄθεε, εἶναι, πώς ἡ ἐκβιαστική ἔνταξη τοῦ ἐπώνυμου καί ἀνώνυμου πλήθους στίς δύο αὐτές παρατάξεις, μπορεῖ νά ἐξυπηρετεῖ πολιτικές σκοπιμότητες, ἀλλά δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ τήν πραγματικότητα. Ἡ ταύτιση τοῦ πολιτικοῦ φρονήματος καί τῆς πολιτικῆς προτίμησης μέ τήν πίστη ἢ μέ τήν ἀπιστία εἶναι νόθο ἐφεύρημα. Σύνθημα τοῦ πολιτικοῦ ἐξώστου, πού στοχεύει, ἀποκλειστικά καί μόνο, στήν πρόκληση ἔνταξης καί ἀντίθεσης. Ἄσχετο, ἐντελῶς, μέ τήν ψυχὴ καί τό φρόνημα τῆς πλατείας, λαϊκῆς βάσης.

Θά μοῦ ἐπιτρέψεις, φίλε ἄθεε, νά καταθέσω στή συζήτησή μας, ἓνα στοιχεῖο τῆς καθαρᾶ προσωπικῆς μου εμπειρίας. Ὑπηρετῶ, γιά μισό αἰῶνα, τήν Ἐκκλησία Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό περπάτημά μου, εἶναι μέσα στό γήπεδο, πού ἰδρώνει ἢ ματώνει ὁ σημερινός κόσμος. Διαλέγομαι μέ τόν κάθε ἄνθρωπο, πού περπατᾷ πλάι μου. Ἀκούω τό στεναγμό του. Προσπαθῶ νά χύσω «λάδι καί κρασί» στίς πληγές τοῦ

σώματός του και της ψυχής του. Σέ διαβεβαιώ, ότι πουθενά δέ βρῆκα τά στεγανά της διπολικότητας, πού ισχυρίζεσαι, πώς εἶναι τό παγιωμένο σχῆμα της ἐποχῆς μας. Βρῆκα πιστούς, μέ θερμῆ ἀγάπης στό Σταυρωμένο Κύριό μας και μέ ἀφοσίωση στήν Ἐκκλησία Του, ἐκεῖ, πού ἡ πολιτική κονκάρδα δείχνει ἀριστερές προτιμήσεις. Καί, ἀντίθετα, βρῆκα ἄθεους και ἀθεόφοβα βλάσφημους, ἐκεῖ, πού τό πολιτικό προφίλ μαρτυρεῖ ἀδιαμφισβήτητες δεξιές και ἀκροδεξιές ἐπιδιώξεις. Σέ παλιότερες ἐποχές, μιά τέτοια διαφοροποίηση και ὁμαδοποίηση, ἴσως νά ἐρμῆνευε τίς ἰδεολογικές ἢ τίς κοινωνικές ἀντιπαραθέσεις τῶν «ἐν ἐξουσία» και τῶν «ἐν δουλείᾳ» μαζῶν. Στόν αἰώνα, ὅμως, πού ξεκίνησε, οἱ ἀλλαγές εἶναι καίριες και ἡ διατήρηση τῶν παλιῶν σχημάτων και συνθημάτων ἀνεπίκαιρη.

Τή διαφοροποίηση, φίλε ἄθεε και τήν προπαγάνδα δέ θά τά βρεῖς στό σχῆμα «δεξιά», ἢ «ἀριστερά», ἀλλά στήν κρυφή λειτουργία μηχανισμῶν, πού ἐπιδιώκουν τόν πνευματικό ἀποχρωματισμό τῶν ἀνθρώπων, τήν ἀποκοπή τους ἀπό κάθε συνειδησιακή σχέση και ἐξάρτηση, γιά νά τούς ἀγρεύουν εὐκόλα και νά τούς μαντρώνουν στά δικά τους ὀράματα και στά δικά τους ἡγεμονικά σχέδια. Ἡ ἐκστρατεία εἶναι καθολική, ἀλλά πολιτικά ἄχρον. Δέ φέρει τό σῆμα της ἀριστερῆς ἢ της δεξιᾶς παράταξης. Προβάλλει τήν ἐπαγγελία της ἐνοποίησης τμημάτων της ἀνθρωπότητας ἢ και ὁλόκληρης της ἀνθρωπότητας. Καί γιά νά πετύχει αὐτό τό σκοπό, πνίγει τό διαφορετικό, τό ἐντελῶς προσωπικό ἢ τό ὁμαδικό, πού βγαίνει ἀπό τά βάθη της ψυχῆς και της ἱστορίας τοῦ κάθε τόπου και φτιάχνει ἀνθρώπους κενούς, ἔτοιμους νά ἐνταχιοῦν στούς προγραμματισμούς της, ἀπογυμνωμένης ἀπό πνευματικές ἐμπειρίες, πολιτικῆς και της οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας. Ἀπό αὐτά τά κέντρα ἐκπορεύεται ἡ σημερινή ὁμίχλη της ἀθείας. Ἀπό τίς ἐστίες, πού οὔτε ὁ ἀριστερός, οὔτε ὁ δεξιός τίς ἀναγνωρίζει και τίς ἀποδέχεται. Ἀλλά τίς ὑφίσταται, ὡς τήν ἀκατάσχετη και ἀνέλεγκτη διασπορά πνευματικῶν ρύπων, πού θυσιάζουν τίς ἀνθρώπινες προσωπικότητες, στό βωμό της ἐπικυριαρχίας τῶν ἰσχυρῶν. Ἄν, λοιπόν, φίλε ἄθεε, ἐπιμένεις νά σαλπίζεις, ὡς μοναδικό ἀπόκτημα, τόν ἀθεϊσμό σου, δέ συνεχίζεις νά λειτουργεῖς μέσα στό κλίμα της παρωχημένης ἀριστερῆς ἰδεολογίας, ἀλλά προσυπογράφεις-θελητά ἢ ἀθέλητα-τήν προπαγάνδα τῶν σύγχρονων ἐκμεταλλευτῶν της λαϊκῆς ἀφελότητας.

Ὁ μαρμαρωμένος δικαστής

Ἐτούτη τή φάση τοῦ ἱστορικοῦ χρόνου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἔχει ἀποσυρθεῖ ἀπό τό γήπεδο τῆς ἄμεσης, προσωπικῆς ἐκκλησιαστικῆς καί κοινωνικῆς ἀθλήσης. Δέν εἶναι πιά τό πρόσωπο τῆς, καθημερινῆς, δημόσιας προβολῆς, πού ἐστιάζει στούς προγραμματισμούς του καί στίς πρωτοβουλίες του τήν εὐνοϊκή ἢ τήν ἀρνητική κριτική. Ἡ περιπέτεια τῆς ὑγείας του, ἀπροσδόκητη, τόν τράβηξε ἔξω ἀπό τήν «ἐνεργό» ὑπευθυνότητα καί τοῦ προσέφερε θέση στήν ἐφεδρεία.

Στό μεσοδιάστημα, ἴσαμε τήν ἀνάρρωσή του, ὁ κ. Χριστόδουλος θά διακινεῖται στή δημοσιογραφική καί στήν τηλεοπτική ἐπικαιρότητα, ὡς «ἀγωνιστής τοῦ χθές», μέ ἀνενεργό τήν προεδρική του ἀρμοδιότητα καί ὑπευθυνότητα καί ὡς, «ἐπί τιμῇ», φιλοξενούμενος τοῦ «διακεκριμένου θεωρείου».

Ὡστόσο, ἡ ἐκκλησιαστική του τροχιά, ὀλοκληρωμένη ἢ ἀσυμπλήρωτη, συνθέτει τόμο αὐτοτελή τῆς νεότερης, ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας. Γιά πολλούς, ὁ τόμος ἔχει πιά ἀρχαιοθετηθεῖ στά ράφια τῶν βιβλιοθηκῶν. Ἐκεῖ, περιμένει τόν ἀποστασιοποιημένο, διακριτικό ἐρευνητή, γιά νά τόν μελητήσῃ ἀμερόληπτα καί νά τόν ἀξιοποιήσῃ κατά τήν ὕφανση τῆς πολυκλαδικῆς σημερινῆς ἐπικαιρότητας σέ συνθετική ἱστορική εἰκόνα. Γιά κάποιους ἄλ-

λους, φίλους του ἢ ἀντιπάλους του, τό πρόσωπο ἢ τό προσωπεῖο «Χριστόδουλος», δέν ἔχει ὀλοκληρώσει τή γραφή τῆς ἱστορίας του. Ἐχει νά γράφει ἢ δικαιουται νά χαραῖξει τά πηγαῖα, ἀκροτελεύτια ὀράματά του, πού, κανένας δέν μπορεῖ νά γνωρίζει, ἂν ἀποδειχτοῦν ἰδιαίτερα φωτεινά ἢ μοιραῖα.

Οἱ ἀδελφοί του Ἐπίσκοποι στό σύνολό τους, οἱ παράγοντες τῆς πολύχρωμης πολιτικῆς ἡγεσίας, οἱ συντελεστές τῆς ἐνημέρωσης καί ὁ λαός, σάν ἓνα σῶμα καί μιὰ ψυχή, τοῦ πρόσφεραν τήν ἀνυστερόβουλη ἀγάπη τους καί ὁμόφωνα τοῦ εὐχήθηκαν νά εἶναι βραχύ τό διάστημα τῆς δοκιμασίας του. Ἡ ἀμεσότητα καί ἡ καθολικότητα τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων στοιχειοθέτησε μιὰ χαρισματική σελίδα τῆς σύγχρονης ζωῆς. Οἱ εὐαίσθητες ἑλληνικές καρδιές στάθηκαν, ἄμεσα ἢ νοητά, ἔξω ἀπό τό θάλαμο τῆς ὀδύνης του καί ἔστειλαν μήνυμα καρδιᾶς στόν Κύριο τῆς ἀγάπης καί τῆς παράκλησης. Δέν ἔπαψαν, ὡστόσο, νά καταθέτουν στά πόδια τοῦ «Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας» καί τήν ἀγωνία τους, γιά ὅσα ἀντικανονικά, παράνομα ἢ διάστροφα πραγματοποιήθηκαν κατά τό πρόσφατο παρελθόν, γιά τή λυμφατική, πνευματική καί ἐκκλησιολογική, συγκρότηση μερίδας τῶν σημερινῶν Ἐπισκόπων καί γιά τήν ἐκκοσμικευμένη, ἀποκλειστικά ἐπικοινωνιακή, διάρθρωση καί ποιότη-

τα τῶν ποιμαντικῶν προγραμματισμῶν τους.

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» παρακολούθησε «κατά πόδας» τὴν ἀρχιεπισκοπικὴ σταδιοδρομία τοῦ Χριστόδουλου. Μὲ ἐνδιαφέρον, μὲ διάθεση ἀμεροληψίας καὶ ἀκρίβειας, ἀλλὰ καὶ μὲ αἴσθηση εὐθύνης «κατενώπιον Κυρίου» καὶ «κατενώπιον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος». Ἐν ἡ ἀρθρογραφία μας, στή μεγάλη τῆς ἔκταση, ἀγγιζε πληγές καὶ ἔσταζε δάκρυ βαθύτατου πόνου, δέν εἶναι δική μας εὐθύνη. Οἱ ἀποφάσεις καὶ οἱ πρωτοβουλίες τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς τελευταίας δεκαετίας ἦταν τόσο προβληματικές καὶ τόσο ἀσύμβατες πρὸς τὴν ἁγιασμένη ἐκκλησιαστικὴ μας παράδοση, πού δέν ἄφηναν περιθώρια γιὰ ἐπανάπαυση καὶ δέ διόχτευαν στή γραφίδα τὸν ἐνθουσιασμό καὶ τὸν ἔπαινο.

Τούτη τὴν ὥρα, συνακροβατώντας, ἀδελφικά, μὲ τὸ συλλειτουργό Χριστόδουλο, στή στενὴ διάβαση τῆς ἀπρόσμενης ἀρρώστιας του καὶ στήν πυκνὴ ὀμίχλη τῆς ἀδυναμίας του, μετακινούμε τὸ φακό τῆς προβληματικῆς μας καὶ ἐστιάζουμε τὴν προσοχή μας καὶ τὴν κριτικὴ μας σὲ κινήσεις καὶ συμπεριφορές ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων, πού, νοιώθοντας χρέος νὰ βρεθοῦν στό πλευρό τοῦ Χριστόδουλου ἢ στοχεύοντας στήν ἐκμετάλλευση τῆς δικῆς του εὐνοίας, κατάντησαν παράγοντες ἀπορρύθμισης τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας καὶ συντελεστές νοθείας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βιώματος.

Σοβαρὴ ἐκκρεμότητα, πού σέρνεται στὶς ἐφημερίδες καὶ στὶς τηλεοράσεις, ἐπὶ μιὰ ὀλόκληρη τριετία καὶ σπιλώνει

καταλυτικὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, εἶναι ἡ ὑπόθεση τοῦ φυλακισμένου ρασοφόρου Ἰάκωβου Γιοσάκη. Σκάνδαλο ὀλκῆς καὶ πρόκληση ὀργῆς ἢ συνολικὴ ἱερατικὴ του σταδιοδρομία. Καί, ἐκκλησιαστικά, ἀδιευκρίνιστη καὶ ἀνέλεγκτη ἢ ἐμπλοκὴ του στό ἀμαρτωλὸ παραδικαστικὸ κύκλωμα, οἱ ἄνομες, μυστικὲς συνεργασίες του καὶ συνεννοήσεις του μὲ τοὺς ἐντοπισμένους, ἐπίορκους παράγοντες τῆς δικαστικῆς οἰκογένειας καὶ ἡ ὑποπτὴ διαπλοκὴ του μὲ τὰ δικηγορικὰ γραφεῖα, πού στιγματίστηκαν γιὰ ὑπόγειες δοσοληψίες καὶ διαχειρίσεις μαύρου χρήματος.

Στὰ τρία χρόνια, πού κύλησαν, ἀπὸ τίς πρῶτες δημοσιοποιήσεις τῶν σκανδάλων καὶ τίς ἀναγραφές στοὺς πίνακες τῶν τηλεοπτικῶν παραθύρων τῶν ἐμπλεκόμενων δικαστῶν, δικηγόρων καὶ ρασοφόρων, ἡ ἀνώτατη δικαστικὴ ἐξουσία κινήθηκε δραστήρια καὶ ἀποτελεσματικά. Ἐρεύνησε πρὸς κάθε κατεύθυνση. Ἐντόπισε τὰ ὑποπτα κυκλώματα. Σχημάτισε ἀνακριτικούς φακέλους. Καί, τελικά, ἄρχισε νὰ παρπέμπει σὲ δημόσια δίκη ὅλους ἐκείνους, πού πρόδωσαν τὸ ὑψηλὸ τους ὑπόδημα καὶ κυκλοφόρησαν στό ἀνάκτορο τῆς θέμιδος ὡς ἐργολάβοι ποταπῶν συμφερόντων.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης ἢ κινητοποίηση δέν προωθήθηκε πάνω ἀπὸ τὴ μηδενικὴ βάση. Ὁ κεντρικὸς ὑπόλογος τῆς ἄνομης συνεργασίας παραδικαστικοῦ καὶ παραεκκλησιαστικοῦ κυκλώματος, ὁ ρασοφόρος Γιοσάκης, ἐπὶ τρία ὀλόκληρα χρόνια, μπαίνει καὶ βγαίνει στή φυλακὴ, διασύρει τὸ τίμιον ἱερατικὸ ράσο, διεγείρει τὴ λαϊκὴ ὀργὴ καὶ λειτουργεῖ ὡς ἀ-

γωγός διαβίβασης του ψόγου και της αγανάκτησης στην καρδιά της ἐκκλησιαστικής διοίκησης, στο Συνοδικό Σώμα. Ἄλλά, παρ' ὅλη τὴν ἀρνητικὴ καὶ καταλυτικὴ σταδιοδρομία του, δὲν παραπέμπεται σὲ δίκη καὶ δὲν ὑφίσταται καμμιὰ κύρωση.

Ὅταν, τὸ 2005, ξέσπασε τὸ σκάνδαλο καὶ οἱ τηλεοράσεις πλημμύρισαν μὲ τούς ρύπους τῆς παραδικαστικῆς καὶ παραεκκλησιαστικῆς διαπλοκῆς, πού ἄφηναν νά ἀναδυθοῦν, μέσα ἀπὸ τὸν ξεχυμένο βοῦρκο, ἀποβράσματα ἐπιόρκων δικαστῶν καὶ ρασοφόρων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἔσπευσε νά δηλώσει κατηγορηματικά, ἀλλὰ ὄχι «διάφανα», ὅτι τὸ Γιοσάκη οὔτε κἀν τὸν γνώριζε. «Δὲν τὸν εἶδε ποτέ μπροστά του. Καὶ δὲν τὸν ἄκουσε».

Τὴ δήλωσή του αὐτὴ τὴν ἐπανελάβαν τὰ παπαγαλάκια του καὶ προσπάθησαν νά τὴν ἐπιβάλουν ὡς τὴ μόνη ἀλήθεια, πού ἔπρεπε νά τὴν ἀποδεχτεῖ ὁ λαός καὶ νά μὴν ἀφήσει νά εἰσχωρήσουν στὸ μυαλό του οἱ ψύλλοι τῶν ὑποψιῶν καὶ τῆς ἀμφισβήτησης.

Τὴν ἀποκάλυψη τῆς κρυμμένης πραγματικότητας καὶ τῆς «ψευδοῦς δηλώσεως» τοῦ Χριστόδουλου τὴν ἔκανε ὁ πιὸ στενός του φίλος καὶ παλιός συνοδοιπόρος του, ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος.

Ὁ Ἀμβρόσιος, στὸ ἐνημερωτικὸ φύλλο τῆς Μητρόπολης του, πού ἐκδίδει σὲ τακτὰ διαστήματα, ἀναφέρθηκε, μὲ σαφήνεια καὶ παρρησία, στὸ πρόσωπο τοῦ Γιοσάκη, πού ἦταν στὸ προσκήνιο κεῖνες τὶς μέρες, ἔστω καὶ ἄν, διακριτικά, δὲν ἔγραψε τὸ ὄνομά του:

«Αὐτὸ ὅμως πού μᾶς θλίβει κατά καρδα εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι κατῶρθωσε νά διεισδύσῃ καὶ στὸ χωρὸ τῶν

ἔκλεκτῶν» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας. Πρό καιροῦ ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο κ. κ. Χριστόδουλο εἶχε λάβει τὸ χρῖσμα καὶ ἦταν ἔτοιμος νά καταλάβῃ θέσῃ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἡ σθεναρὴ ἀντίδραση τοῦ ἱεράρχου ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ τότε ἀπέτρεψε τὸν διορισμό.

Τελευταίως οἱ φήμες λέγουν, ὅτι ὁ συγκεκριμένος αὐτὸς κληρικός τώρα εἶναι ἔτοιμος νά καταλάβῃ «χαρτοφυλάκιο», δηλ. σπουδαία διοικητικὴ θέσῃ στὴν ἀρχιγραμματεία τῆς Ἱεραῶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ καταγγελία αὐτή, ἀληθινὴ σ' ὅλη τὴν τὴν ἔκταση, δὲ στάθηκε ἀρκετὴ, νά παγώσῃ τὴ σκανδαλώδη ἀρχιεπισκοπικὴ εὐνοια πρὸς τὸ διαβόητο ἀρχιμανδρὶτὴ Γιοσάκη καὶ νά κινητοποιήσῃ τὸ δικαστικὸ μηχανισμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὸν καταλογισμό τῶν εὐθυνῶν του. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς Τύπος καὶ ἡ κοσμικὴ δημοσιογραφία ζωγράφιζαν, σὲ πολλαπλά πλάνα, τὴ σκοτεινὴ φυσιογνωμία τοῦ Γιοσάκη καὶ ἱστοροῦσαν τὰ «κατορθώματά» του. Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, ὅμως, ἔμενε σιωπηλὴ καὶ ἀπόλυτα ἀδρανής.

Τὰ ἀποφασιστικὰ γεγονότα, πού διέκοψαν τὴ ροὴ τῆς Συνοδικῆς ἀδράνειας, ἦταν οἱ ἐξελίξεις γύρω ἀπὸ τὰ δύο πρόσωπα, τὸν Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη καὶ τὸν ὁμοϊδεάτη του καὶ ὁμόψυχό του Μητροπολίτη Θεόκλητο Κουμαριανό. Οἱ ἀπανωτὲς δημοσιογραφικὲς καὶ τηλεοπτικὲς ἀποκαλύψεις καὶ οἱ πρῶτες ἀνακριτικὲς ἐπισημάνσεις ἔφερναν στὴν ἐπιφάνεια, ἀπόλυτα ντοκουμενταρισμένες, τὶς ἐκτροπὲς τῶν δύο ἐγκολπιόφορων αὐλικῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, τῶν Μητροπολιτῶν Παντελε-

ήμονα Μπεζενίτη καί Θεόκλητου Κουμαριανού καί τή δραστηριότητα τοῦ ρασοφόρου, πού εἶχε ἀποτολμήσει τή μεσολαβητική παρέμβαση στό παραδικαστικό κύκλωμα καί τήν ἐπικάλυψή τους μέ τήν τήβεννο τῶν λειτουργῶν τῆς Δικαιοσύνης.

Ὅταν τό μαχαίρι ἔφτασε στό κόκκαλο, ὁ Χριστόδουλος ἀναγκάστηκε νά διατάξει ἀνακρίσεις κατά τοῦ ρασοφόρου Γιοσάκη. Ἄλλά, μέ δικαιολογία ἀστήρικτη καί ὑποπτη, ἀπέφυγε νά διορίσει ὁ ἴδιος ἀνακριτή καί νά ἐποπτεύσει τή διεξαγωγή τοῦ ἀνακριτικοῦ ἔργου. Ὁ Νόμος «Περί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων...», δίνει τό δικαίωμα στόν ὁποιοδήποτε Μητροπολίτη νά ἀσκήσει δίωξη, ἂν τό παράπτωμα τοῦ κληρικοῦ συντελέστηκε στήν περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας του. Μέ δεδομένο τό γεγονός, ὅτι ὁ Γιοσάκης «ἔδρασε» καί «θαυματούργησε» (!!!) στήν περιοχή τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ Ἀθηνῶν μποροῦσε ἤ, μᾶλλον, ἦταν ὑποχρεωμένος νά ὀρίσει τόν ἀνακριτή. Οἱ δεσμοί, ὅμως, τοῦ Γιοσάκη μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο ἦταν τέτοιοι καί οἱ ἐξυπηρετήσεις πού τοῦ εἶχε προσφέρει ἴσαμε κείνη τήν ὥρα ἤ, πού ὑποσχόταν νά προσφέρει στό ἄμεσο μέλλον, ἦταν τόσο ὑπολογίσιμες, πού ἀνάγκασαν τόν προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν νά ἀποφύγει τήν ἐμπλοκή καί νά πασάρει σέ ἄλλο συνειράρχη του τόν καυτό φάκελλο.

Μέ Συνοδική παραγγελία, ἀνάθεσε στόν Παντελεήμονα Μπεζενίτη, πού, ἐκεῖνο τόν καιρό, λειτουργοῦσε ὡς «ἐξ ἀπάτης, ἐκ πλαστογραφίας καί ἐξ ἀρπαγῆς» Μητροπολίτης τῆς περιοχῆς, νά ὀρίσει ἀνακρίσεις κατά τοῦ Γιοσάκη. Ὁ Παντελεήμων, ὅμως, δέσμιος καί

αὐτός τοῦ Γιοσάκη καί ἐξαρτημένος ἀπό τό παραδικαστικό κύκλωμα, δέν τόλμησε νά ἀγγίξει τόν ὑφιστάμενό του καί, ταυτόχρονα, προστάτη του. Σέ πρώτη φάση ἰσχυρίστηκε, πῶς δέν βρίσκει κατάλληλο κληρικό, γιά νά τοῦ ἀναθέσει τό ἔργο τῶν ἀνακρίσεων. Καί, σέ δεύτερη φάση, μέ ἔγγραφό του, ζήτησε ἀπό τόν Χριστόδουλο νά ἐπιλέξει κληρικό τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, γιά νά ἀναλάβει τήν εὐθύνη τοῦ ἀνακριτή.

Ἄπό κεῖ καί πέρα, συνέβηκαν ἐξελίξεις τραγελαφικές.

Στό Συνοδικό ἀνακοινωθέν τῆς 3ης Φεβρουαρίου 2005, διαβάζουμε:

«...2. Ὡς πρὸς τόν Ἀρχιμανδρίτη Ἰάκωβο Γιοσάκη ἡ Ἱερά Σύνοδος μέ ἔγγραφό Της ἀπαιτεῖ καί ἀξιῶνει ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα, ὅπως ἐντός τῆς σήμερον θέσει αὐτόν σέ ἀργία, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Ν. 5383/1932 "Περί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας" καί ἀσκήσει δίωξη».

Καί στό Συνοδικό ἀνακοινωθέν τῆς ἐπόμενης μέρας, τῆς 4ης Φεβρουαρίου 2005, διαβάζουμε:

«Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἤκουσε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα, πού εἶχε κληθεῖ νομοτύπως νά προσέλθει ἐνώπιόν Της καί παράσχει ἐξηγήσεις, προκειμένου νά κριθεῖ ἂν καί κατά πόσον συντρέχει περίπτωση ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. 590/1977... Μετά ταῦτα γενομένης συζητήσεως ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ὁμόφωνα ἀπεφάσισε ὅπως, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προμνησθείσης διατάξεως, θέσει τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα στή διάθεση τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ ἔξι μῆνες».

Οι δύο αυτές ανακοινώσεις συνθέτουν ένα πλέγμα σύγχυσης φρενών και χαοτικής άκυβερνησίας. Τη μιά μέρα δίνεται έντολή στον Μητροπολίτη Παντελεήμονα να θέσει σε άργια τον άρχιμανδρίτη Γιοσάκη και να ασκήσει δίωξη έναντίον του. Και, τήν επόμενη, με όμοφωνη Συνοδική απόφαση, τίθεται σε άργια και έξωπετιέται ο ίδιος ο Παντελεήμων και, αυτόματα, χάνει τήν αρμοδιότητα και τήν έξουσία να θέσει σε άργια τον Γιοσάκη και να ασκήσει δίωξη.

Στήν ήμερήσια διάταξη τής Συνόδου γραφόταν, ότι ο Παντελεήμων Μπεζενίτης είχε κληθεῖ να δώσει ἐξηγήσεις γιά τίς προσωπικές του άνομίες. Και ὅλοι, ιδιαίτερα ο πρόεδρος τοῦ Σώματος, είχαν άνοιχτό τον υπερφορτωμένο φάκελλο τών καταγγελιών και, ένδεχομένως, είχαν προσανατολιστεῖ στή λύση τής άποβολῆς του από τον Μητροπολιτικό θρόνο. Μέσα σ' αυτό τό κλίμα και μέ υπερφωτισμένες αυτές τίς προοπτικές, τί νόημα είχε ἡ ανάθεση στον «ὑπό κρίση» Μητροπολίτη τής εὐθύνης να θέσει σε άργια τον Γιοσάκη και να κινήσει δίωξη έναντίον του; Ἡ ὄλη διεργασία δέν ἦταν μιά σκηνοθεσία έξαπάτησης και φίμωσης τής επαναστατημένης λαϊκῆς μάζας;

Μετά από ὄλη αὐτή τήν ἱλαροτραγωδία, τήν πέρα γιά πέρα ασύμβατη μέ τή σοβαρότητα και ἱερότητα τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ, διαβάζουμε, στό ἐπίσημο ανακοινωθέν, πού ἐξέδωσε ἡ Διάρκῆς Ἱερά Σύνοδος στίς 14 Φεβρουαρίου 2005, ὅτι ἡ παραγγελία γιά διορισμό άνακριτή έναντίον τοῦ Γιοσάκη, ἡ ἐπιστασία τών άνακρίσεων και ἡ εὐθύνη τής ἐκδίκησης σε πρώτο βαθμό (στό Ἐπισκοπικό Δικαστήριο) διαβί-

βάστηκε στον (πλασματικό) τοποτηρητή τῆς Μητρόπολης Ἀττικῆς, Μητροπολίτη Νικόλαο Χατζηνικολάου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, πού, ένδόμυχα, εὐνοοῦσε τον Γιοσάκη και ἤθελε να τον προωθήσει σε άνώτατες και ὑπεύθυνες ἐκκλησιαστικές ἐπάξεις, άπομάκρυνε από τό «ντέσκ» τών ὑποχρεώσεων του τον καυτό φάκελλο τοῦ Γιοσάκη και τον προώθησε σε άλλο κλιμάκιο.

Ὁ Παντελεήμων Μπεζενίτης, ο εὐνοημένος και εὐεργετημένος από τον Γιοσάκη, άπαλλάχτηκε από τό «άχθος», να στιγματιστεῖ άχάριστος, σπρώχνοντας τον εὐεργέτη του στό ἐδώλιο τοῦ κατηγορούμενου.

Και ο Μητροπολίτης Νικόλαος Χατζηνικολάου, νεοσύλλεκτος στήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, αλλά μέ τά πρώτα σίγματα τῆς ἰδιοτέλειας-πού φτάνει να κατακουρελιάζει και τούς Ἱερούς Κανόνες, «πρός ἴδιον ὄφελος»-στό μέτωπο, ἔπασε στήν παγίδα. Σήκωσε τό γάντι τῆς Συνοδικῆς έντολῆς και τράβηξε στήν αὐλή του και στό προσωπικό του ἡμερολόγιο τον ὑπέρβαρο σάκκο τών δολοπλοκίων και τών άνομιῶν τοῦ παραδικαστικοῦ και τοῦ παραεκκλησιαστικοῦ κυκλώματος.

Ἀπό τή μέρα, πού ο Μητροπολίτης Νικόλαος Χατζηνικολάου δέχτηκε τήν έντολή να διορίσει άνακριτή στήν ὑπόθεση Γιοσάκη, ἔχουν περάσει 32 μήνες. Ναι, τριανταδύο ὀλόκληροι μήνες. Σχεδόν τρία χρόνια. Και διερωτᾶται ο άπλός Ἕλληνας πολίτης και ο έντιμος πιστός μέτοχος τῆς Εὐχαριστιακῆς Τράπεζας τοῦ Κυρίου μας: Τί ἔκανε στό

διάστημα αυτό ο Μητροπολίτης Νικόλαος Χατζηνικολάου; Γιατί τήν υπόθεση, πού ανέλαβε νά διεκπεραιώσει, τήν καλύπτει βαρύς πέπλος σιωπής καί αϊθάλη μυστηρίου; Γιατί, στή διαδρομή τών τρανταδού μηνών δέν έχει κάνει καμμιά ανακοίνωση, πού νά πληροφορεῖ γιά τήν πρόοδο τοῦ δικαστικοῦ ἔργου; Ποιόν διόρισε ἀνακριτή; Σέ ποιό σημείο βρίσκονται, τούτη τήν ὥρα, οἱ ἀνακρίσεις; Κλήθηκαν μάρτυρες κατηγορίας καί ποιοί; Ἀπολογήθηκε ὁ κατηγορούμενος καί τί εἶπε; Συνῆλθε τό Ἐπισκοπικό Δικαστήριο καί ἄν δίκασε, ποιά ἀπόφαση ἔβγαλε;

Κατά τό μακρότατο διάστημα τῆς αἰνιγματικῆς σιωπῆς, ὁ ὑπόλογος ἀρχιμανδρίτης Γιοσάκης μπαίνει, βγαίνει καί ξαναμπαίνει στή φυλακή. Τό ράσο του, πού εἶναι τό ἱερό σύμβολο ὄλων τών ἔντιμων καί ἀφοσιωμένων λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεμίζει στίς πόρτες τών δικαστηρίων καί στίς πύλες τών φυλακῶν. Καί οἱ χειροπέδες, πού ἀκίνητοποιοῦν τίς πανοῦργες παλάμες του, δίνουν τά ἀρνητικά τους μηνύματα στούς ἐμβρόντητους τηλεθεατές. Ἐμφυτεύουν στίς καρδιές τους τίς ἀμφιβολίες γιά τήν εὐθύτητα καί τήν ἱεροπρεπή ἐντιμότητα τών ἀνώτατων ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν, τών ἐπιφορτισμένων μέ τήν εὐθύνη τοῦ καθαρμοῦ τῆς αὐλῆς τῆς Ἐκκλησίας. Καί ἀνοίγουν τάφρο ἀποστασιοποίησης μεταξύ Ἐπισκόπων καί λαϊκῶν, ἀνάμεσα στούς ὑποτιθέμενους πατέρες καί στά προδωμένα τέκνα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Καί δέν εἶναι μόνο τό φαινόμενο τοῦ δέσμιου ρασοφόρου καί οἱ χειροπέδες του, πού τaráσσουν τή γαλήνη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος καί στοιχει-

οθεοῦν τά καυτά ἐρωτήματα, πού ἀπευθύνονται, πρῶτιστα, στόν ἐπωμισμένο τή δικαστική ἀρμοδιότητα Μητροπολίτη Νικόλαο καί, κατά προέκταση, σ' ὀλόκληρο τόν ὄμιλο τών Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στό διάστημα τών τριανταδού μηνῶν, πού, ὑποτίθεται, ὅτι διενεργοῦνται οἱ ἀνακρίσεις, παρελαύνουν στόν ἡμερήσιο Τύπο πρόσθετα δικαστικά ρεπορτάζ, καινούργιες καταγγελίες καί ἄγνωστα, ἴσαμε τώρα, ἐπιβαρυντικά στοιχεῖα ἐναντίον τοῦ ρασοφόρου Γιοσάκη, πού, συνεχῶς αὐξάνουν τή ζόφωση καί ὀξύνουν τόν προβληματισμό.

Δέν εἶναι δυνατό νά μεταφέρω σέ τοῦτες τίς σελίδες τόν ἀσήκωτο ὄγκο τών καταγγελιῶν, πού παρήλασαν, κατά τό διάστημα τῆς ἀπραξίας καί τῆς προβληματικῆς ἀφωνίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστή, στόν ἡμερήσιο Τύπο. Ἐνδεικτικά, θά ἀντιγράψω μερικά δημοσιεύματα, μόνο καί μόνο, γιά νά ὑπογραμμίσω, ὅτι τό κύριο ἐκκλησιαστικό Σῶμα, πού εἶναι ὁ λαός, παραμένει ἄγρυπνο καί ἀνήσυχο. Δέν ἀμνηστεύει τήν ἀπραξία καί τήν παρελκυστική σιωπή, τών ἡγετικῶν στελεχῶν, πού ὑποχρεοῦνται σέ διαφάνεια καί σέ ἐνημέρωση. Καί δέν ἀποσύρει ἀπό τήν ἐπικαιρότητα φακέλλους, πού κάποια πονηρά χέρια σπρώχνουν, ἐκβιαστικά, στό λάκκο τῆς λημοσύνης.

Πρὶν ἀπό ἓνα περίπου χρόνο, διαβάσαμε στήν ἐφημερίδα «Ἐλευθεροτυπία» ἕκτενές ἄρθρο-διαμαρτυρία τοῦ ὁμότιμου καθηγητῆ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου κ. Γεωργίου Κασιμάτη. Ἡ ἔντονη αὐτή διαμαρτυρία τοῦ καθηγητῆ Κασιμάτη δημοσιεύθηκε στίς 21 Νοεμβρίου τοῦ 2006. Ἀνατρέχει στή μη-

νυτήρια αναφορά, πού είχαν καταθέσει 45 Κυθήριοι, την 30ή Δεκεμβρίου 1996, στον «Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιά για πολλαπλές αξιόποινες πράξεις μακρᾶς και πλούσιας ἐγκληματικῆς δράσης» τῆς ομάδας Γιοσάκη και στὶς ὑποπτες κινήσεις τοῦ παραδικαστικοῦ κυκλώματος, πού είχαν σά στόχο τὴν ἀμνήστευση τῶν παράνομων δραστηριοτήτων τοῦ Ἰάκωβου Γιοσάκη καὶ τῶν ρασοφόρων συνεργατῶν του, κατὰ τὴν περίοδο, πού ἐμφανίζονταν νά ὑπηρετοῦν στό νησί τῶν Κυθέρων. Σημειῶνω, ὅτι ὁ καθηγητὴς κ. Κασιμάτης εἶναι Κυθήριος καὶ ἔχει ἄμεση, προσωπική γνώση, τῶν ἀδικημάτων, πού διέπραξε ἡ περίεργη αὐτὴ συμμορία. Ἐπί πλέον εἶναι, ὅπως ὁ ἴδιος διαβεβαιώνει, «ἓνας ἀπὸ τοὺς 45 ὑπογράφοντες τὴν ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1996 μνηυτήρια ἀναφορά...». «Θυμίζω (γράφει) ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ ἐκείνη δραστηριότητα, μαζί μέ πλῆθος καταγγελλῶν καὶ πληροφοριῶν γιὰ πράξεις ἀνήθικης διαβίωσης καὶ ἀπρεποῦς συμπεριφορᾶς ἱερωμένων, εἶχαν ἀποτελέσει γιὰ μακρὸ χρονικὸ διάστημα καθημερινὸ θέμα τῶν ἐντύπων καὶ ἠλεκτρονικῶν μέσων μαζικῆς ἐνημέρωσης, εἶχαν διασῦρει στό πανελλήνιο τὸ ἠθικὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Μητροπόλεως Κυθέρων καὶ εἶχαν πλήξει βαθύτατα τὴν ἠθικὴ συνείδηση τῶν μελῶν τῆς μικρῆς κυθηραϊκῆς κοινωvίας...».

Ὁ ἔγκριτος, ἀλλὰ καὶ ἄμεσα ἐνημερωμένος διάκονος τῆς Θέμιδος, διαμαρτύρεται δημόσια καὶ ἔντονα, γιὰ τὸ δικαστήριον, μετὰ ἀπὸ σκοτεινὴ ἐπεξεργασία τῶν δεδομένων καὶ ἀδικαιολόγητη καθυστέρηση καθαρογραφῆς τῆς ἀπόφασης, ἀπάλλαξε τοὺς κατη-

γορούμενους ἀπὸ κάθε εὐθύνη.

Γράφει: «Ἡ ἐννεάμηνος κύηση τῆς "καθαρογραφῆς" τῆς ἀπόφασης πού ἀθώωσε ὁμόφωνα τὸν περασμένο Φεβρουάριον τὸν κ. Γιοσάκη-μιὰ ἀπόφαση πού συμπύκνωνε πράγματι κάθε φροντίδα γιὰ νά μὴν ἀφήσει καὶ τὴν παραμικρὴ κηλίδα στό πάλλευκο πρόσωπο τῶν κατηγορουμένων-ἐπὶ τέλους ἔληξε...

"Ὅλοι ξέρουμε, λοιπόν, τί σημαίνει "καθαρογραφὴ": ἐκ τῶν ὑστέρων-μετὰ τὴν ἀπόφαση-αἰτιολόγηση τῆς δικαστικῆς ἀπόφασης. Στὴ συγκεκριμένη ὑπόθεση Γιοσάκη σημαίνει: αἰτιολόγηση τῶν ἀναιτιολόγητων, θεμελίωση τῶν ἀθεμελίωτων καὶ δικαιολόγηση τῶν ἀδικαιολόγητων. Ἔτσι χρειαζόταν πολλή φαιὰ οὐσία καὶ μακρὸ χρόνο γιὰ νά καταλήξει ἡ κύηση σέ τοκετό ἐνός τέκνου πού θά μπορούσε νά ἐπιζήσει καὶ νά σταθεῖ στά πόδια του...».

Ἄν δέν ὑπῆρχε καμμιά ἄλλη καταγγελία ἢ κανένα πειστικὸ ντοκουμέντο, πού νά ἀναγκάζει τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Δικαιοσύνη νά ἀσχοληθεῖ μέ τὸ πρόσωπο τοῦ Γιοσάκη καὶ τὴν παρέα του, μόνο τὸ δημοσίευμα τοῦ καθηγητῆ Κασιμάτη ἔπρεπε νά λειτουργήσει ὡς ἡλεκτροσόκ στὶς κοιμισμένες συνειδήσεις τοῦ Συνοδικοῦ περιβάλλοντος καὶ νά δρομολογήσει ἐπείγουσες καὶ ἀμερόληπτες διαδικασίες. Ἰδιαίτερα ἔπρεπε νά ἀφυπνίσει καὶ νά διεγείρει τὸν Μητροπολίτη, πού, ἀπὸ τὸ Φεβρουάριον τοῦ 2005, πρὶν ἀπὸ εἴκοσι δηλαδὴ μῆνες, εἶχε ἀποδεχτεῖ τὴν ἐντολή νά διορίσει ἀνακριτὴ, γιὰ τὴ διερεύνηση τῶν ποικίλων ἀντικανονικῶν καὶ παράνομων δραστηριοτήτων τοῦ Γιοσάκη καὶ νά προεδρεύσει στό Πρωτοβάθμιο Ἐπισκοπικὸ Δικαστήριον. Ὁ ὑπεύθυνος, ὁμως, Μητροπολίτης, ὁ κ. Νι-

κόλαος Χατζηνικολάου, ξδειςε, ότι δέν εΐχε πάρει, κάν, εΐδηση. Καμμιά πρόσθετη κίνηση δέν ΐκανε. Καΐ καμμιά άνακοίνωση δέν ΐστειλε στά μέσα τής ένημέρωσης. Άγνόησε τΐς δημόσιες διαμαρτυρίες του διακεκριμένου καθηγητή. Καΐ άφησε στο ταφικό άρχεΐο τής άπόλυτης καΐ έννοχης σιωπής τό αίτημα τής «κάθαρσης», που του τό έμπιστεύτηκε (άληθινά η πλασματικά, άδιάφορο) τό έπίσημο διοικητικό όργανο τής Έκκλησίας τής Έλλάδας.

Τά γεγονότα δέν ΐμειναν στάσιμα σε κείνη τή στροφή του ιστορικού δρόμου. Εΐχαν καΐ συνέχεια. Έντελώς πρόσφατο δημοσίευμα τής έφημερίδας; «Ελευθερος Τύπος» (Τετάρτη 18 ΐουλίου 2007), ένημερώνει τον έλληνικό λαό, ότι η έλαττωματική καΐ μεροληπτική εκείνη άπόφαση του Τριμελούς Έφετεΐου Κακουργημάτων του Πειραιά, που άθώωνε τον Γιοσάκη καΐ τήν παρέα του, άναιρέθηκε άπό τό ποινικό τμήμα του Άρείου Πάγου.

«Αναΐρεσε τό Ποινικό Τμήμα του Άρείου Πάγου τήν έτυμηγορία του Τριμελούς Έφετεΐου Κακουργημάτων του Πειραιά βάσει τής όποίας εΐχαν άθωωθεί ό προφυλακισμένος άρχιμανδρίτης Ι. Γιοσάκης, ένas ήγούμενος καΐ ένas μοναχός για τή γνωστή υπόθεση τής άρχαιοκαπηλίας στα Κύθηρα. Ωστόσο, οι τρεΐς άθωωθέντες δέν θά ξαναδικαστούν γιατί ΐχει παραγραφεί η κατηγορία τής κλοπής που άντιμετώπιζαν. Έτσι έπαψε όριστικά η έναντίον τους ποινική δίωξη».

Εΐναι πρόδηλο, ότι η άναΐρεση τής άθωωτικής άπόφασης, ΐστω καΐ άν δέν μπορεί νά έπαναφέρει, λόγω παρα-

γραφής, τήν όλη υπόθεση Γιοσάκη στην αίθουσα του Κακουργοδικεΐου για έπανεξέταση, έπικυρώνει τό στίγμα των κακουργηματικών πράξεων καΐ δικαιωνΐζει τήν έννοχη.

Άπό τήν άλλη μεριά, η Έκκλησιαστική Δικαιοσύνη, που δε δεσμεύεται άπό τΐς διατάξεις του κοσμικού δικαΐου, άλλά κινεΐται στις τροχιές των ΐερών Κανόνων, δε δικαιοΐται νά θεωρήσει τήν παραγραφή ως πλήρη δικαΐωση καΐ νά διολισθησει, άπό τό χρέος τής συστηματικής άνάκρισης καΐ τής άμερόληπτης έκδίκησης, στη φυγή καΐ στην άπάθεια τής άμνήστουσης. Τό θέμα παραμένει άνοιχτό. Καΐ η ύποχρέωση του Έκκλησιαστικού Δικαστηρίου άπαράγραφη.

Ό Μητροπολίτης Νικόλαος Χατζηνικολάου, ό μαρμαρωμένος καΐ άναυδος δικαστής, δέν ΐδωσε καΐ πάλι, κανένα στίγμα έγρήγορης. Άπασχολημένος με τή διαφύλαξη καΐ τή μουσειοποίηση του τριμμένου έπιτραχηλίου του, δέν κατάφερε νά προσμετρήσει τή σημασία τής άναΐρεσης του «Ποινικού Τμήματος του Άρείου Πάγου» καΐ τό νόημα τής παραγραφής, σε συσχετισμό με τΐς διατάξεις των ΐερών Κανόνων καΐ του Νόμου 5383/1932, «Περί των Έκκλησιαστικών Δικαστηρίων καΐ τής πρό αυτών διαδικασίας». Τή φίρμα, του διορισμένου έπιτηρητή των άνακρίσεων καΐ δικαστή, τήν κρατάει ως διαπιστευτήριο δεσποτικής ύπεραξίας. Τό χρέος, όμως, τής έντιμης άνταπόκρισης στο ΐεροκανονικό περιεχόμενο τής έντολής, τό άφήνει, μαζί με όλο τό δικαστικό φάκελλο, στο ψυγεΐο.

Ή άπραξία του μαρμαρωμένου κ.

Νικολάου, μετά μάλιστα από τήν ἀνακοίνωση, ὅτι ἡ ὑπόθεση τῶν Κυθῆρων δέν πρόκειται νά ἀναψηλαφηθεῖ, δέν ἔδωσε τέλος στήν ὑπόθεση Γιοσάκη.

Τελευταία, καθώς οἱ ἀνακρίσεις γιά τό παραδικαστικό κύκλωμα ἔφτασαν σέ κρίσιμη φάση καί ἄρχισαν νά ἀναγγέλλονται παραπομπές ἐπίορκων δικαστικῶν λειτουργῶν, ἐμπλεκόμενων στήν ἀνωμαλία δικηγόρων καί ἄλλων παραγόντων, πού ἐνέχονται γιά τή στρέβλωση τῆς λειτουργίας τῆς θέμιδος, τό ὄνομα τοῦ Γιοσάκη ξαναπρόβαλε στή δημοσιότητα, φορτισμένο μέ ὑπόγειες διαβολές καί μέ βαρύτατες ἐνοχές.

Στήν «Ἐλευθεροτυπία» τῆς 16ης Ἰουνίου 2007, διαβάζουμε:

«Μιά ομάδα δικαστῶν, δικηγόρων, δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἕνας δαιμόνιος, ὡς περιγράφεται, ἱερωμένος, ἀκόμη καί μία νοικοκυρά, μία "συμμορία" κατά τίς διωκτικές ἀρχές, κατάφερε ἕνα ἀνεπανόρθωτο πλήγμα στήν καρδιά τῆς Δικαιοσύνης, στήν καρδιά τῆς Δημοκρατίας ἐν τέλει. Τό ἀποκαλούμενο παραδικαστικό κύκλωμα "ἀποκαλύπτεται" μέσα ἀπό τίς 1.700 σελίδες τῆς πρότασης τοῦ εἰσαγγελέα Κυρ. Καρούτσου, πού περιγράφει τή διαδρομή μιᾶς ομάδας, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται νά λειτουργοῦσε ἐπί 4 χρόνια (2000-04) ὡς "κράτος ἐν κράτει" στά δικαστήρια, "ὑποθηκεύοντας" ζωές, περιουσίες, τήν τιμή καί τήν ὑπόληψη τῆς τυφλῆς Θέμιδας...».

Καί πιά κάτω, σίς στήλες, πού παρελαύνει ἡ παράνομη δραστηριότητα τοῦ καθενός κατηγορούμενου, ἐμφανίζεται καί τό ὄνομα τοῦ ρασοφόρου Γιοσάκη καί τό κατηγορητήριο, πού τό συνοδεύει.

«Ἰάκωβος-Παῦλος Γιοσάκης Κατηγορεῖται μεταξύ ἄλλων γιά "ἀπάτη κατ' ἐξακολούθηση, κατ' ἐπάγγελμα καί κατά συνήθεια πού ὑπερβαίνει τίς 150.000 δολλάρια».

Ἀναφέρεται χαρακτηριστικά:

«Στό Σικάγο ἔπεισε τήν Ἀναστασία Κώττσιου νά τοῦ καταβάλει 16.000 εὐρώ, διαβεβαιώνοντάς την ψευδῶς ὅτι ἐπρόκειτο νά εἰσπράξει τά ποσά γιά ἀποπεράτωση τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Ἀκόμη ὅτι ἐξαπάτησε ἐνορίτες ἀπό τοὺς ὁποίους πήρε χρήματα.

Γίνεται ἀναφορά στήν ἐμπλοκή του στήν ὑπόθεση Καλαμιώτη, ἐνῶ σέ σχέση μέ τή συνεργασία του μέ δικαστές, ἐκτός τῆς Ἡλίας, ἀναφέρεται ὡς παράδειγμα:

"Ἐπεισε τήν πρωτοδίκη, Παναγιώτα Τσέβη, νά ἐπιτύχει τήν ἀντικατάσταση τῆς πρωτοδίκου Σοφίας Λυμπεριάδου, πού εἶχε κληρωθεῖ μέλος σύνθεσης Πλημμελειοδικείου γιά νά ὠφεληθεῖ κατηγορούμενος καί ὁ δικηγόρος του Νικ. Ἐμμανουηλίδης.

Καταγράφονται μία μία οἱ φερόμενες ὡς παρεμβάσεις του ὑπέρ πελατῶν τοῦ Κεχαγιόγλου, τοῦ Ἐμμανουηλίδη καί ἄλλων, πρὸς ἴδιον ὄφελος καί πρὸς ὄφελος τῶν δικηγόρων. Μέ τή μέθοδο πάντα τῶν ἀντικαταστάσεων, πολλές ἀπό τίς ὁποῖες ἐπιτύγχανε ἡ Ἁντωνία Ἡλία.

Ἄλλο παράδειγμα φερόμενης δράσης του: Στίς 21.11.02 ἔπεισε τόν πρόεδρο Πρωτοδικῶν Νικ. Ποταμιάνο νά μεροληπτῆσει ὑπέρ τοῦ Σωτηρίου Τζούμα, κάνοντας ἀμέσως δεκτό αἴτημά του γιά συντηρητική κατάσχεση καί ἀπαγόρευση δημοσίευσης κειμένων ἀναφερόμενων στόν αἰτοῦντα στό

περιοδικό "Ὁρθόδοξος Τύπος", χωρίς νά κλητευθεῖ ἢ ἄλλη πλευρά νά ἀντιτάξει τούς ἰσχυρισμούς της».

Στὴν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς ἴδιας μέρας, διαβάζουμε τὸ σχετικό ρεπορτάζ, πού ἐντάσσει τὸν Γιουσάκη στὰ σημαίνοντα μέλη τῆς παραδικαστικῆς συμμορίας.

«Στὴν πρότασή του (τοῦ εἰσαγγελέα Ἐφετῶν κ. Κυριάκου Καρούτσου) "φιγουράρουν": Ἡ Ἀντωνία Ἡλία ἦταν ἀπὸ τίς πρῶτες δικαστίνες πού τὸ ὄνομά της ἐνεπλάκη στὴ ζοφερὴ ὑπόθεση τοῦ παραδικαστικοῦ κυκλώματος... Οἱ κατηγορίες της ἀφοροῦν σὲ πράξεις καὶ παραλείψεις της μέ κεντρικὸ σημεῖο ἀναφορᾶς τίς στενές σχέσεις της μέ τὸν Ἰάκωβο Γιουσάκη. Φέρεται νά εἰσέπραττε καὶ χρηματικὰ ποσὰ προκειμένου νά "ἀποφυλακίζει κατηγορούμενους σὲ ὑποθέσεις ναρκωτικῶν". Οἱ παράνομες ἀντικαταστάσεις πού κατηγορεῖται ὅτι μεθόδευσε παραπλανώντας συναδέλφους της, προκειμένου νά πάρει μέρος σὲ ποινικὲς δίκες γιὰ νά εὐνοήσῃ τὸν ἀρχιμανδρίτη, εἶναι... σταγόνα στὸν ὠκεανὸ μπροστὰ στὶς κακουργηματικὲς κατηγορίες πού ἀντιμετωπίζει. Ὁ Ἰάκωβος Γιουσάκης φέρεται νά ἦταν ὁ "ἐνορχηστρωτὴς", ὁ ἄνθρωπος πού κινῶσε τὰ νήματα. Ἔχει στὴν πλάτη του κακουργήματα καὶ σωρεία πλημμελημάτων. Ὁ προφυλακισμένος ἀρχιμανδρίτης φέρεται ἐπίσης νά εἶχε στενές σχέσεις μέ τουλάχιστον ἐπτὰ ἀπὸ τούς ἐμπλεκόμενους δικαστὲς. Κάποιοι ἀπὸ αὐτούς φέρονται ὅτι ἦταν... πρόθυμοι νά κάνουν παράνομες ἀντικαταστάσεις στὶς συνθέσεις δικαστηρίων προκειμένου ὁ Γιουσάκης νά πετύχει τὴν τιμωρία τῶν ἀντιδίκων του».

Γιὰ πληρέστερη ἐνημέρωση, θά μεταφέρω καὶ τὸ σχετικὸ ρεπορτάζ τῆς ἐφημερίδας «Τὸ Βῆμα», πού φέρει τὴν ἴδια ἡμερομηνία.

«Στὸ διὰ ταῦτα τῆς εἰσαγγελικῆς πρότασης ὁ κ. Κ. Καρούτσος χαρακτηρίζει πρωταγωνιστὲς τοῦ κυκλώματος τὸν ἀρχιμανδρίτη Γιουσάκη, τὴ φυγόδικο πρῶην πρωτοδίκη Ἀντωνία Ἡλία καὶ τὸν δικηγόρο Σάκη Κεχαγιόγλου:

Τὰ ἄνω πραγματικὰ περιστατικὰ ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνω καταθέσεις ἀποδεικνύουν τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ τοῦ Ι. Γιουσάκη στὸ κύκλωμα, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὄχι μόνον εἰσέπραττε ἢ συγκέντρωνε τὰ χρήματα τῆς δωροδοκίας ἀλλὰ καὶ σὲ πολλές περιπτώσεις ὀρίζει καὶ τὸ ποσὸ αὐτοῦ καὶ δυσανασχετοῦσε ὅταν ἢ Ἀντωνία Ἡλία ζητοῦσε μικρότερο ποσὸ.(...). Οἱ καταθέσεις στοὺς τραπεζικοὺς λογαριασμοὺς τῶν Γιουσάκη-Ἡλίας δὲν εἶναι τυχαῖες, σὲ συνδυασμὸ καὶ μέ τὰ ἄνω ἀναφερόμενα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα. (...) Ἀπὸ τὰ ἀναφερόμενα στὸ ἱστορικὸ τῆς παρούσας προκύπτει ἀβίαστα ὅτι αὐτὸς (Ἀθ. Κεχαγιόγλου) μαζί μέ τὸν Ἰάκωβο Γιουσάκη καὶ τὴν Ἀντωνία Ἡλία ἀποτελοῦν τούς ἀναμφισβήτητους πρωταγωνιστὲς τοῦ ὄλου κυκλώματος...

Εἰδικότερα γιὰ τὸν ρόλο τοῦ ἀρχιμανδρίτη Γιουσάκη καὶ τίς σχέσεις πού εἶχε ἀναπτύξει μέ δικαστικούς ὄλων τῶν βαθμίδων ὁ εἰσαγγελέας ἀναφέρει: "Μαζί μέ τὸν Ἀθανάσιο Κεχαγιόγλου καὶ τὴν Ἀντωνία Ἡλία ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο τοῦ παραδικαστικοῦ κυκλώματος τὸ ὁποῖο ἴσως νά μὴν εἶχε ὑπάρξει χωρὶς αὐτόν...».

Μέχρι πότε ὁ «ἐντεταλμένος» δι-

καστής θά παραμένει μαρμαρωμένος; Πότε θά εὐαρεστηθεῖ νά ἀσχοληθεῖ μέ τήν «ὑπόθεση Γιοσάκη»; Καί πότε θά ἐνημερώσει τόν ἀνήσυχο λαό, γιά τίς μυστικές του ἐνέργειες ἤ γιά τίς σκοτεινές παραλείψεις του;

Ἄν ὁ Μητροπολίτης Νικόλαος θεωρεῖ ἀμεμπτο τό Γιοσάκη, ἄτομο, πού ἄλλες δυνάμεις τόν ἐνέπλεξαν σέ περιπέτεια, ἄς μεθοδεύσει τήν ἐκκλησιαστική δίκη καί ἄς τόν κηρύξει ἀθῶο καί ὀλόλευκο(!!!). Ἄν, ὅμως, διαπιστώνει, πώς οἱ διερευνήσεις, πού ἔχουν πραγματοποιήσει, ἴσαμε τώρα, οἱ ἀνώτατοι δικαστικοί λειτουργοί, σηματοδοτοῦν ἐνοχές τοῦ Γιοσάκη, δέν ἔχει κανένα δικαίωμα νά μακραίνει, ἐπ' ἄπειρο ἢ, τό χειρότερο, νά μπλοκάρει τίς ἐκκλησιαστικές δικαστικές διαδικασίες.

Ἄν, πάλι, ἡ σιωπή του ἀνταποκρίνεται σέ ἐντολές, πού ἔλαβε «ἄνωθεν» ἢ σέ συμβιβασμούς, πού διευκολύνουν προσωπικά του ὀράματα, πρέπει νά τό γνωρίζει, ὅτι ὁ Γιοσάκης, ὡς φαινόμενο καί ὡς σύμπτωμα τῆς νεότερης ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας, εἶναι ἱκανός νά προδώσει καί νά κατακρημνίσει καί φίλους καί ἐχθρούς καί καθηγόρους του καί εὐεργέτες του.

Τά σκοτεινά ἄντρα τῆς διαπλοκῆς εἶναι ἐπικίνδυνα καί καταλυτικά καί ὅταν, ἄφοβα, προχωρεῖς στά βάθη τους καί στρατεύεσαι στούς ἀμαρτωλούς σχεδιασμούς τους, ἀλλά καί ὅταν στέκεσαι, «μαρμαρωμένος» καί ἄπραγος, στήν πύλη τους καί φυλάγεις τοῖσιες.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη

Λές νά ἀλλάξει ὁ Χριστόδουλος τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας περί σωτηρίας τῶν ψυχῶν καί ἀγιοποίησης; Ἄκου τί γράφει «ἐπί τῇ ἐκδημία τῆς Φιλιῶς Χαῖδεμένου» στό περιοδικό «Ἐκκλησία τοῦ Ἰουνίου 2007: «*Στή γῆ τῆς εἰρήνης (ἢ γιαγιά)... θά συναντήσῃ τόν Ἀναξαγόρα(!), τόν Νεομάρτυρα Νεκτάριο καί τό Σεφέρη*»(!) Μήν ἐκπλαγεῖς ἂν κάποια μέρα δεῖς σέ Ναούς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νά ἀγιογραφεῖται ὁ Νεομάρτυρας ἅγιος Νεκτάριος μαζί μέ τό Σεφέρη!

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

Ἡ «Ἀλληλεγγύη» βλάπτει σοβαρά τήν υγεία!

Πολλά Μ.Μ.Ε. κατέγραψαν κατά καιρούς σκάνδαλα μέσα στό χώρο τῆς «Μή Κερδοσκοπικῆς Ὀργανώσεως» (Μ.Κ.Ο.) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη», Γενικός Διευθυντής τῆς ὁποίας εἶναι ὁ κ. Δ. Φουρλεμάδης, διορισμένος ἀπό τή Σύνοδο, δηλαδή, τόν κ. Χριστόδουλο. Χαρακτηριστικός εἶναι ὁ τίτλος τῆς ἐφημερίδας «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» (29-4-07): «Ὁ ἀξιότιμος φίλος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τά σάπια κατόπουλα... κ.τ.λ.».

Ἡ ἱστορία, ὅπως ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες, εἶναι ἡ ἐξῆς: Κατασχέθηκαν ἀπό τίς ἀρμόδιες ἀρχές 340 τόνοι ἀλλοιωμένα (σάπια) καί μέ σαλμονέλα κοτόπουλα, τά ὁποῖα ἡ «Ἀλληλεγγύη» ἐπρόκειτο νά ἀποστείλει, ὡς ἐπισιτιστική βοήθεια, σέ φτωχές χώρες τοῦ τρίτου κόσμου. Αὐτή ἡ ποσότητα κρέατος, γιά τά δεδομένα τῶν χωρῶν αὐτῶν, βγάζει περίπου 1.200.000 μερίδες, πολλές ἀπό τίς ὁποῖες θά κατανάλωναν μικρά, καχεκτικά, ἀρρωστιάρικα παιδιά.

Ἄνθρωποι ἀπό ἱεραποστολικά κλιμάκια μᾶς εἶπαν κάτι φοβερό: Πολ-

λά ἀπό αὐτά τά παιδιά θά ΠΕ-ΘΑΙΝΑΝ!!! Στίς ὑπανάπτυκτες χώρες καί μάλιστα σέ ἀπομακρυσμένα χωριά, δέν ὑπάρχει δυνατότητα προσβάσεως ἀσθενῶν σέ τοπικά ἰατρεῖα, ὥστε νά ἀντιμετωπισθεῖ ἀμέσως ἡ ἀσθένεια, μόλις ἐμφανιστοῦν τά πρῶτα συμπτώματα. Οὔτε, φυσικά, εἶναι εὐκόλη ἡ μεταφορά τους σέ ὀργανωμένες Νοσοκομειακές μονάδες γιά θεραπεία. Θά ἔστελνε, δηλαδή, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δηλητηριασμένη, θανατηφόρα τροφή σέ πολλές ἀδύναμες ὑπάρξεις, σέ μικρά παιδιά τοῦ Τρίτου Κόσμου. Φοβερό! Αἴσχος καί γιά τήν Ἑλλάδα καί γιά τήν ἐλλαδική Ἐκκλησία!

Τό πῶς μεγάλες ποσότητες νωπά κοτόπουλα, πού σέ κάποια συγκεκριμένη περίοδο ἔμεναν ἀζήτητα στά ράφια τῶν κρεοπωλείων τῆς ἐλληνικῆς ἀγορᾶς, καί μπήκαν σέ ψυγεῖα ὑψηλῆς κατάψυξης, ἔγιναν στόχος γιά τήν «Ἀλληλεγγύη» νά τά ἀποστείλει ὡς ἐπισιτιστική βοήθεια σέ φτωχές χώρες, τό τί ποσά εἰσέπραξε γιά τήν «ὑπηρεσία» αὐτή ἀπό τό Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν καί τί

τά ἔκανε, εἶναι ἄλλο θέμα στό ὁποῖο δέν ὑπαισερχόμαστε ἐπί τοῦ παρόντος. Ἄπλῶς ἐρωτοῦμε: Τί ἔπραξαν οἱ Εἰσαγγελεῖς; Τό ΥΠ.ΕΞ.; Ἡ ΔΙΣ; Οἱ Μητροπολίτες μας; Τά Μοναστήρια; Ὁ κάθε ἕνας, πού στηλιτεύει κάθε παρατράγουδο στόν κοινωνικό βίο αὐτῆς τῆς χώρας, ὅπως, λόγου χάριν, ὁ κ. Χριστόδουλος;

Εἰδικά γιά τόν Μακαριώτατο ἀποροῦμε τί ἔκανε ὡς ἐκκλησιαστικός προϊστάμενος τῆς «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ» και τοῦ κ. Δ. Φουρλεμάδη; Ἐπί τήν ἀπορία μας μᾶς βγάζουν δημοσιεύματα στόν Τύπο καί δημοσιογραφικές πληροφορίες.

Α. Οἱ κ.κ. Χριστόδουλος καί Δ. Φουρλεμάδης ὁμοῦ μέ δύο ἀκόμη Ἐπισκόπους ἀπῆλασαν ὀλιγοήμερες διακοπές στό Four Seasons Hotel τοῦ Μιλάνου (κατά τήν ἴδια περίπου περίοδο, περί τήν 14η Φεβρουαρίου, ἡμέρα τοῦ «Ἁγίου Βαλεντίνου»), μέ κάθε πολυτέλεια προκλητική, χλιδή καί... πολλά ἄλλα.

Β. Οἱ αὐτοί δύο σεβαστοί καί ἀξιότιμοι κύριοι χάρηκαν μαζί καί ἄλλες διακοπές στό μέσα Ἀπριλίου στό ὑπερπολιτελές Ξενοδοχεῖο PORTO YDRA, πού βρίσκεται στόν Ἄργοσαρωνικό, ἀπέναντι ἀπό τήν Ὑδρα. Στήν παρέα τους βρισκόταν καί ἕνας ἐπίσης νεαρός, πού ἐργάζεται στό γραφεῖο κάποιας πολυτάραχης καί βασιανισμένης Μητροπόλεως τοῦ λεκανοπεδίου.

Μέσα στό ἀσφυκτικό πρόγραμμά τους, πού νά βροῦν καιρό νά μερμήσουν γιά ἐνδελεχή ἔλεγχο τῆς

καταλληλότητας τῆς ἐπισιτιστικῆς βοήθειας, πού ἐπρόκειτο νά σταλεῖ σέ παιδιά τοῦ «Τρίτου Κόσμου». Ἄξιολόγησαν, φαίνεται, πῶς ἀναγκαῖες κάποιες ἀποδράσεις γιά ἀναψυχή σέ πολυτελή ξενοδοχεῖα ἐξωτερικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ, σέ συχνότητα πολύ μεγαλύτερη ἀπ' ὅση ἀντιστοιχεῖ στό μέσο Ἕλληνα ἐργαζόμενο.

Εἶναι γνωστό ὅτι κελιά δέν ὑπάρχουν μόνο στό Μοναστήρια. Ὑπάρχουν καί στίς φυλακές. Στά πρῶτα πάει κανεῖς μέ τή θέλησή του. Στά δεύτερα τόν πᾶνε μέ χειροπέδες. Ἐάν μήν ἐκπλαγοῦμε ἄν δοῦμε νά ὀδηγοῦνται, σ' αὐτά τά τελευταῖα, πρῶτα σημαίνοντα καί πρωτοκλασάτα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου, ρασοφόρα ἢ μή. Καιρός πιά εἶναι!

Ἐκτός ἄν ὁ Θεός κρίνει διαφορετικά...

Σ.Κ.Χ.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλών Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X